

Mál nr. 222/2002

M
og

Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar atvinnureksturs (verslunar).

Vinnuslys þann 21.12. 2000, ágreiningur um bótaskyldu.

Gögn.

1. Málskot móttakið 24.10. 2002, ásamt fylgiskjölum merktum 1 – 10 þ. á m. lögregluskýrslur og tjónstilkynning.
2. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 18.11. 2002, þar sem hjálaga fylgdi afrit af bréfi félagsins til Tjónanefndar vátryggingarfélaganna, dags. 26.08. 2002, tölvupósti vátryggingartaka til félagsins, dags. 23.07. 2002 og tölvupóstur til lögmanns tjónþola, dags. 21.12. 2001.
3. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 766/2002.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Þeirrar umfjöllunar er óþarft að geta ítarlega í þessari samantekt.

M, starfsmaður vátryggingartaka, mætti til vinnu snemma morguns í verslun. Er hann hugðist ganga í gengum verslunina á leið sinni frá lager að skrifstofu sinni rann hann til og féll á hálu gólfi, sem verið var að þrifa og bóna, með þeim afleiðingum að hann slasaðist á hné.

Vátryggingafélagið telur að ekki sé unnt að rekja slysið til ófullnægjandi og saknæmra aðstæðna eða vanbúnaðar á vinnustað, sem vátryggingartaki beri skaðabótaábyrgð á. Það telur að slysið megi rekja til óaðgæðslu M. Hann hafi ekki gætt nægjanlegrar varúðar er hann gekk um gólf sem ræstingarfólk var að vinna við að undirbúa undir bón. Ljóst sé að hann hafði séð að verið var að skúra umræddan stað er hann var staddur á lager verslunarinnar. Félagið telur að M hafi a.m.k. mátt vera augljóst að gólfið kynni að vera blautt og því hafi honum borið að sýna aðgæslu. Félagið vísar og til þess að skömmu áður hafi M gengist undir aðgerð á hné og í því ljósi hafi honum borið að sýna sértaka aðgæslu við för sína um svæðið, sem verið var að ræsta. Félagið vísar og til þess að vitni bera að gólfparturinn hafi verið áberandi blautur í umrætt sinn. Félagið telur ósannað að orsakasamband sé milli skorts á merkingum og slyssins, enda hafi M verið kunnugt um að verið var að ræsta.

M telur bótaábyrgð vera fyrir hendi. Ekki sé við M að sakast að hann féll við og slasaðist. Hann hafi með engu móti getað vitað að búíð væri að hella vatni yfir gólfið sem hann rann svo á. Leggja verði þá skyldu á vinnuveitanda þegar verið er að bóna og þrifa gólf verslunar á vinnutíma starfsfólks að upplýsa það um aðstæður á vinnustað. Ljóst sé að þá skyldu hafi vinnuveitandi hans vanrækt. Það hafi og verið óforsvaranlegt að vera að bóna gólfið á þessum tíma. Hann telur að um vanrækslu hafi verið að ræða varðandi eðlilegar öryggisráðstafanir.

Óþarf er að geta nánar afstöðu aðila en vísað er til fyrirliggjandi gagna.

Álit.

Ekki hefur verið sýnt fram á saknæma háttsemi starfsmanna vátryggingartaka eða vanbúnaðar sem hann ber ábyrgð á. Ljóst er að M vissi að ræstingarfólk var ennþá að störfum er hann mætti til vinnu sinnar snemma morguns talsvert áður en viðskiptavinir myndu koma í verslunina. Vegna vitneskju sinnar átti hann að gæta aukinnar aðgæslu.

Haft er eftir M í skýrslu lögreglu að hann hafi séð er hann mætti til vinnu sinnar kl. 07.00, að þá hafi ræstingarfólk ennþá verið að vinna í versluninni. Hann sá að verið var að skúra þennan part af gólfinu er hann var staddur inni á lagernum, “það var þá verið að undirbúa undir bón. Þegar þetta gerðist var ég í inniskóm en ég féll niður um leið og ég steig inn á gólfpartinn sem var blautur.” Hann kveðst ekki hafa séð að gólfið var blautt er hann gekk inn á það.

Þegar tekið er mið af framanrituðu virðist óhapp þetta mega rekja til aðgæsluleysis M er hann gekk um vinnustað sinn. Hafa ber og hugfast að M var nýkominn til vinnu sinnar eftir aðgerð

á hné og að hann var í inniskóm. Líkur eru fyrir því að þetta hafi átt sinn þá í því að M féll við er hann gekk um húsnæðið.

Niðurstaða.

Bótaábyrgð er ekki fyrir hendi samkvæmt þeirri ábyrgðartryggingu sem hér um ræðir.

Reykjavík 3. desember 2002

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.